

گفت‌وگوی صبا با کارگردان، فیلم کوتاه برنو

به دکوپاژ سر صحنه اعتقاد دارم

هیچ تهیه کننده‌ای ریسک کار اول را نمی‌پذیرند. نباید فراموش کنیم فیلم کوتاه بازگشت سرمایه ندارد و به همین دلیل رغبتی برای سرمایه‌گذاری در فیلم کوتاه وجود ندارد.

فیلم‌های کوتاه مورد علاقه‌تان کدام‌ها هستند؟

من فیلم‌های ایرانی را بیشتر دوست دارم. این را قلبی می‌گویم. دوستانی که در مدیوم فیلم کوتاه کار می‌کنند واقعا کارهای خوب و قلیل توجهی می‌سازند.

به نظر می‌رسد فیلم کوتاه با توجه به مختصات و نوع پرداختی که دارد، مخاطبین خاصی دارد. با این تعریف می‌توانیم بگوییم سینمای کوتاه سینمای نخبه‌گر است؟

من این را خیلی قبول ندارم. البته شاید به این دلیل است که کلاً نخبه را قبول ندارم. من فکر می‌کنم تلاش است که آدم‌ها را متمایز و متفاوت می‌کند.

ویدئو کلیپ‌ها در بین مردم جا افتاده و بسیار پر مخاطب شده‌اند. فیلم کوتاه با توجه به شباهت نسبی فرمیک‌اش به این گونه تصویری، هرگز نتوانسته بین مردم جا افتاده و فراگیر شود. دلایل این مسئله را چه می‌دانید؟

قطعاً رسانه‌های بزرگ دلیل این امر هستند. رسانه‌هایی مثل تلویزیون باید این مدیوم را به مردم معرفی کنند و مختصات و جذابیت‌هایش را برای مخاطبان شرح دهند. وقتی تلاشی برای شناساندن این مدیوم و یا پخش کردن آثار به صورت وسیع، صورت نمی‌گیرد، نمی‌توانیم توقع داشته باشیم که مخاطبین این مدیوم به اندازه‌ی فیلم بلند باشد.

بعضی از فیلم‌های کوتاه قابلیت این را دارند که از روی آن‌ها نسخه سینمایی هم ساخته شود. رنکارنگ چنین قابلیتی دارد؟

به نظر خودم «برنو» این قابلیت را دارد. خود من حتی به سریال شدن این فیلم هم فکر کرده‌ام.

بیفتد، اما به دلیل شرایط کرونایی هر چه تلاش کردیم نتوانستیم کار را آنجا تولید کنیم.

در نهایت در موزه استاد معین تهران و با کمک طراح صحنه خوبان خلم شاه‌حسینی که خودشان بختیاری هستند، توانستیم کار را تولید و فیلمبرداری کنیم.

فیلم‌های کوتاه در کشورهای صاحب صنعت سینما، جایگاه خاصی دارند. اما در ایران به نوعی پیش‌درآمد ساخت فیلم‌های بلند به حساب می‌آیند. به نظر شما این مسئله شأن سینمای کوتاه را زیر سؤال نمی‌برد و ساخت فیلم کوتاه را کاری آماتوری جلوه نمی‌دهد؟

من تجربه کردن کارگردان‌ها در فیلم کوتاه برای فیلم بلند را چیز بدی نمی‌دانم و فکر می‌کنم خوب و مفید است. اما مدیوم فیلم کوتاه مستقل است و به فیلم بلند وابسته نیست. و این را هم بگویم که پس از انقلاب به فیلم کوتاه اهمیت بیشتری داده شده و به هر حال سازمان‌هایی مثل لیگن سینمای جوان وجود دارند که مختص این مدیوم از سینما هستند و در این زمینه حمایت و فعالیت می‌کنند. این باعث شده که فیلم کوتاه دارای شخصیت شود.

از عصر شکوفایی نهضت مینی‌مال تا امروز، در تولید همه مقوله‌های فرهنگی محدودیت‌هایی ایجاد شده است. به این معنی که مثلاً یک داستان‌نویس برای نگارش یک کلمه کوتاه با محدودیت فرمیک روبه‌رو می‌شود. این محدودیت در صنعت فیلمسازی هم وجود دارد؟ این مسئله ساخت فیلم کوتاه را دشوارتر کرده است؟

زمان فیلم کوتاه همان‌طور که از نامش مشخص است، کوتاه‌تر است. این یعنی ما باید سوژه‌ها و ایده‌هایی را برای این مدیوم انتخاب کنیم که مختص به شرایط خودش باشد. اتفاقاً در دنیای امروز که زمان و حوصله آدم‌ها پایین آمده است، تأثیر فیلم کوتاه بیشتر است.

ساخت یک فیلم کوتاه در خشان باعث دیده شدن فیلمساز توسط تهیه‌کننده‌ها می‌شود. اما قبل از این اتفاق وقتی فیلمساز کوتاهی می‌خواهد اثری تولید کند، آیا سرمایه‌گذاران و تهیه‌کنندگان به او توجه می‌کنند؟

قطعاً خیر. خصوصاً در فیلم اول. مگر اینکه کار دانشجویی قابل قبولی ساخته باشند و آن را ارائه کنند که شاید مورد قبول تهیه‌کنندگان قرار بگیرد.

«برنو» مراسم عروسی و حجله زوجی است که در روستای داماد برگزار شده است. در این روستا رسمی هست که شب عروسی، داماد باید تیر شلیک کند تا مردم بشنوند و اگر این تیر به دروغ شلیک شود خوشبختی در انتظار آنان نیست لهنگامی که عروس از ماجرا آگاه می‌شود گفتگویی بین آن‌ها شکل می‌گیرد و عروس اصرار می‌کند تا گلوله به تزویر شلیک شود. محمد ثریا کارگردان فیلم «برنو» با این فیلم در چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد.

مصطفی کزازی گفت و گو

ایده اولیه اثر چطور شکل گرفته است؟

یکی از دوستان نویسنده‌ام که از ایلات بختیاری هستند من را به یک عروسی دعوت کرد. وقتی به عروسی رفتم متوجه شدم رسم خاصی در شب عروسی دارند. بعد از آن متوجه شدیم که عروس از شهر دیگری است و این رسم او را آرامی دهد و به همین دلیل همان شب عروسی بگومگویی بین عروس و دلداد اتفاق افتاده است. این ماجرا در ذهن من ماند و تصمیم گرفتم این ایده را به فیلمنامه تبدیل کرده و آن را بسازم.

چه مدت زمانی صرف نگارش و بازنویسی فیلمنامه شده است؟

نگارش فیلمنامه حدود شش ماه طول کشید، که به همراه همان دوست نویسنده‌ام نگارش کار انجام شد. دو ماه هم درگیر بازنویسی اثر بودیم تا در نهایت به خروجی مورد نظرمان رسیدیم.

دکوپاژ کار را پیش از فیلمبرداری انجام دادید و پایه شکل دکوپاژ سر صحنه عمل کرده‌اید؟

به شخصه به دکوپاژ سر صحنه اعتقاد دارم. اما برای این کار از استوری‌برد استفاده کردیم و قبل از فیلمبرداری تمام دکوپاژ را آماده کرده بودیم. استوری‌برد کار هم حدود دو هفته زمان برد که زحمت این کار را خاتم محتممی فر کشیدند.

اثر را در همان منطقه ایلات بختیاری فیلمبرداری کرده‌اید؟ با آنکه قصد داشتیم که این اتفاق

در آغوش درخت

In the Arms of the Tree

تهیه و تولید: سیدرضا حسینی
تولید: سیدرضا حسینی
تولید: سیدرضا حسینی
تولید: سیدرضا حسینی
تولید: سیدرضا حسینی

جهت خرید بلیط فیلم سینمایی «در آغوش درخت» به سایت Cishe7.ir مراجعه کنید.